Взем в. на заем

Вдаим, тоже що взаим. лука 6,35.

Ввземам, ма, мо — и (чл) сдруговам.

Взаконен, а, о, — и (чл) стр. Мр. от взаконя.

Взаконя — ня, — ни, ~~гл. с. свр.~~ от взаконявам.

Взаконявам, гл. в. удаконявам. правя из-що закон.

Взаконяване (то) от взаконявам.

Ввврязя (се) ня, — ни. гл. свр. от ввврязвам се.

Ввврязвам се, гл. общ. ставам като ввгр. радрязвам се, развлъчавам се като ввгр.

Ввврязване (то) от ввврязвам се.

Ввглавница, в. въглавница

Ввглавъка, в. въглавъче.

Ввгледа, в. въвгледа. това село по въстарата се ввгледа прилично много любопитни хора. Л.Д. 1869. р. 129.

Ввгрижда, ждя, — жи. гл. свр. от ввгрижвам.

Ввгрижвам, гл. в. грижам на тругите, правя на грижи.

Вв

Ввдрачи се, не отпущане нав-то ввдрачва се и сдрачва се. ~~ка~~ кога се сдрачява вечер. Найд. Ал думата вечеря, имеля да се вдрачва се.

Ввдрачило се, в. вдрачило се, сдрачило, кога е дрезгаво още и не досущ тъмно вечер.

Ввдръчувам, гл. ср. в. ~~от~~ръчвам, ~~от~~ръчвам не тръгам.

Ввдръчувам гл. в. въвдръчувам.

Ввдръч (чл) в. въвдръчване, въвдръчка.

Взема се гл. свр. (узема, узема, зема) от взема. Сабльо не моя сестрица, токо ма сега послушай, да му взема хавла голема. М. 166. Да му вземе полошрица М. 172. Да ива да му взема (от ръжа, от сяка) главата. Девериго вземал едно коня ракия и малко сафрани. Ч. 21. ~~Ръ~~ в. и взема. ~~Вър~~

Взимам гл. приемам, получавам всяки ден взимам писма. Взимам пари, взимам заем, взимам на сила, взимам мърсия.

Взимам се, гл. в. въвзимам сеизе се взимам да го направя. 2) Започвам предприемам. ~~Започ~~

Взема се. Ако в свое от нашите жители не вземе за събиране това имущество. Л.Д. 1870 р. 128. ако да не вземе за тая работа.

Ввгрмадам, а, о, — и (чл) копая с мотика, и правя на грмади

Взимам се, гл. свр. от взимам се

Взимам се гл. общ. ставам зелен, от пр. ~~с~~ зеленявам се

Вдиждам

Вдиден, а, о, — и (чл)

Вдидя.

Вдиждам в. вдидя. Другари да не видят и не видим. М. Урало идат, ранда видим. М. 45. Дордже не вдиде не вдрвам. Ч. 153

Вдиде ~~ме~~ на урама

Вдидя, а, о, — и (чл) на вдида